

Hoop

Floor Buschenhenke – Januari 2017

'The act of making poetry is an act of hope.' Natasha Thretheway

I.

als het je allemaal teveel wordt
begin dan bij de gootsteen
als je deze schoon houdt
kan het vuil gemakkelijk wegstromen
hiermee breng je energetisch de balans terug in je huis
als je elke ochtend weer die gootsteen
oppoetst tot hij blinkt als een verlovingsring
zul je zien dat je zelfvertrouwen toeneemt
en dat je telkens een stapje verder kunt gaan

nu het gootsteenputje schoon was,
vielen de mensheid vele geschenken ten deel
in haar dankbaarheidsschrift schreef de Hoop die avond:
voortgang. Naast de gootsteen nu ook de vaat gedaan.

de Hoop schuurt en poetst die gootsteen
tot het een lachspiegel, een orakelspiegel wordt
waarin een losse haar zich krult en in zijn staart bijt
ook hier worden opnames gemaakt

het werk is nooit af, het moet elke dag over
je functioneert of je functioneert niet
dan moet je opgenomen worden
have you tried turning it off and on again?

Alles is smerig en het enige wat de Hoop doet
is een contrast bieden met de smerigheid
aanbrengen, even in laten trekken, uitspoelen
wax on, wax off... de Hoop traint ergens voor

II

haar kinderen, Rampspoed en Oorlog,
zijn toen hun meisje het vroeg,
op het dak geklommen en uitgevlogen
nu vangt ze soms een glimp van ze op

hoe zou het met dat aardige meisje zijn?
denkt Hoop terwijl ze de nieuwe dromen uithangt

ze hield haar hoofd schuin als ze op antwoord wachtte
ze knabbelde wel eens op haar nagels
haar wenkbrauwen waren altijd opgetrokken
Hoops jongens gingen voor de spiegel hun haar doen
als dat meisje zou langskomen

Hoop denkt vaak aan dat meisje, tot haar schaamte
zelfs vaker dan aan haar jongens

bijvoorbeeld wanneer ze de kadavers bedekt
of wanneer ze een film op iemands netvlies brandt

III

Hoop slaapt nauwelijks, ze doet soms overdag een dutje
tot het handenwringen en tandenknarsen haar wekt
want wat moeten de mensen zonder haar?
waar zijn ze allemaal toe in staat?

sommigen zitten het wit van een tentdoek
het vacuüm van hun ogen in te zuigen
de letters 'UN' op het doek staan voor alles wat ze waren

anderen gaat het juist heel goed af zonder haar
mij bijvoorbeeld, altijd als ik haar zie, probeer ik haar om te leggen
ze klakt met haar tong als de kralen van het gebedssnoer elkaar raken
ze duikt tussen de benen van de president en hoge gebouwen schieten de lucht in
ze zit op schoot bij de moeder van het kind vol slangen
ze kneedt mij een toekomst en steekt er dan naalden in

IV

waar ze voor traint: het eindgevecht

hoe voelt het om het bij het verkeerde eind te hebben?
sommige eindes voelen glad, anderen ruw
maar je voelt pas het verschil tussen het verkeerde en het goede eind
als je bewijs hebt gekregen

na een einde is hoop niet meer mogelijk,
maar Hoops wapen is eindeblindheid
Hoop heeft de deur op slot gedaan
ze gaat de pijn verzachten
ze gaat alles in de bleek zetten

ze gaat met haar volle gewicht in dat touw hangen
terwijl ik me aan het andere eind schrap zet

V

ik heb haar meegenomen naar buiten
ik heb haar kapotte handen vastgehouden

we gingen naar de mensenboerderij
we lachten om een teckel die schrok van een kip
'zij hebben me niet nodig' zei ze, 'de dieren'
de mensen drongen voor de hekken,
en schreeuwden naar elkaar
'alles komt tegelijk bij me binnen' zei ze
we gingen thee drinken bij het kersenrijk
ons tafeltje wankel op het gras,
de kronkeltakken bedekt door zoem

'wie heeft er nou gewonnen?' vraagt ze me
'we hebben een wapenstilstand' zeg ik
ik vouw mijn gekloofde vingers om het kopje
het touw draagt ze losjes om haar nek